

отъ въздухъ-тъ онова, што е потрѣбно за дрѣво-то, нѣ много потрѣбно за животни-тѣ. Ето съ какво се храни ябълка-та : съ сокъ, който е исмуканъ отъ земя-та и се е измѣнилъ на листа. Окжсайте всички-тѣ листа на ябълка-та и ште видите, че нѣма да расте ; а ако земете да окжсовате листа-та нѣколко години наредъ, дрѣво-то ште исъхне съвсѣмъ.

Отъ листа-та вече готовий сокъ, който се е сгъстилъ и натегнълъ, зима да слиза пакъ надолу, по вѣйки-тѣ, по клоню-тѣ и по дѣниште-то, като прѣминава между кора-та и младий пластъ ; и отъ него става оная сочна образователна *мъзга*, която видѣхме подъ кора-та. Отъ тая мъзга става и ново-то колело на дрѣво-то и новий пластъ на кора-та. Ако просѣчемъ кора-та на дрѣво-то, наоколо, до само-то дрѣво, отъ просѣчено-то отгорѣ, дрѣво-то ште си расте каквото напрѣдъ, а отъ просѣчено-то надолу ште запре да расте, зашто то сокъ-тъ, който се намира въ листа-та не ште може вече да прѣминава отъ горѣ на долу.

Еленова сѣмчица.

Задъ наша-та кжшта има единъ старъ и голѣмъ *еленъ* ; трима души едва можтъ да прѣгърнжтъ дебели-то му дѣниште ; тиешти вѣйки стърчатъ по дебели-тѣ му клоню ; подъ безбройни-тѣ му листа, като подъ зеленъ шатръ, седимъ на дебела сѣнка прѣзъ горешти-тѣ лѣтни дни ; кога вали дѣждъ, човѣкъ може да посѣди подъ това дрѣво като подъ сушина. Казоватъ, че това дрѣво има повече отъ сто години ; нѣ знаете ли отъ каква малка сѣмчица е станжло ?

Тая сѣмчица е била въ една шушулчица, прилична на пеперудино крилце. Шушулчица-та се сраснжла